

Gitara dla początkujących – jak ćwiczyć i jakie są kolejne kroki, aby lepiej grać.

Gitara jest instrumentem uniwersalnym, ma nieograniczone możliwości barwowe. Wydaje naturalnie piękny, harmonijny dźwięk, który czaruje muzyków jak i słuchaczy. Poprzez nią wyraża się bogactwo emocjonalne i rytmiczne, które uderza w serca ludzi. Grając na gitarze, gdzie do wydobywania dźwięku z instrumentu, nie mamy pałeczek, młoteczków, smyczków, kostek, itp. układ ręki wydobywającej dźwięk ma zasadnicze znaczenie. Dźwięk jest jedynym tworzywem sztuki muzycznej, (w nim zawiera się treść i forma) ma olbrzymie znaczenie dla uwydatnienia wszystkich walorów dzieła muzycznego.

W tym artykule poznasz podstawy piękniejszego brzmienia gitary i jak unikając bólu, napięcia i frustracji, które mogą pochodzić z nieodpowiednich nawyków podczas ćwiczeń.

W każdym rzemiośle istnieje kilka podstawowych „zasad praktycznych”, które, gdy są przestrzegane, pomagają wszystkim postępować znacznie płynniej. Gra na gitarze klasycznej nie jest inna. Aby skutecznie grać z dużą prędkością, gracją i precyzją, musimy być ludzkim odpowiednikiem precyzyjnej maszyny. Chodzi o to, że musimy poruszać się konsekwentnie w taki sposób, abyśmy wykorzystali idealną ilość mięśni skierowanych we właściwe miejsce, we właściwym czasie, aby dać nam to czego oczekujemy. Początkowo, wszystko co robimy, jest przypadkowe i niezgrabne. Nawet jeśli uda nam się zagrać wszystkie nuty, nie jest to muzyka. Nie chodzi o to ile dźwięków wydobywasz, ale jak to robisz. Subtelna interpretacja odgrywa rolę kluczową. Dźwięk jest jedynym tworzywem sztuki muzycznej, (w nim zawiera się treść i forma) ma olbrzymie znaczenie dla uwydatnienia wszystkich walorów dzieła muzycznego.

Aby grać pięknie, musimy budować umiejętności. Musimy nauczyć się poruszać rękami w określony sposób, aby dźwięk był bogaty i ciepły. Musimy trenować ręce, aby grać z prędkością, jakiej wymaga muzyka. Mówią, że powtarzanie jest matką umiejętności. Możemy użyć sprawdzonych metod, aby nauczyć się wymaganych ruchów. Od samego początku możemy uniknąć błędów. Nauka strategiczna zajmuje więcej czasu. Na początku może wydawać się, że jest więcej pracy. Ale wkrótce kontynuujemy rozwój. Pomijamy frustrację, rozczarowanie i w szybszym czasie przenosimy elementy na wyższy poziom. Nie można tak naprawdę „stać się bogiem gitary z dnia na dzień w 3 łatwych krokach”. Gitara klasyczna wymaga na początku skomplikowanych ćwiczeń, które wraz z uważną liczbą powtórzeń wydają się łatwiejsze.

Klasyczna technika gitary to po prostu nauka o tym, jak dobrze grać na gitarze. Możesz jej używać do każdego stylu lub gatunku, od country po metal, od jazzu po fingerstyle. Nauka gry na gitarze polega na odkrywaniu i drobnych codziennych doświadczeniach, które pogłębiają i rozszerzają się z czasem. Każde ćwiczenie powinno być wykonane na tyle wolno, abyśmy mogli kontrolować każdy ruch naszych palców. Wbrew pozorom wolniejsze ćwiczenie przynosi większe efekty niż szybkie zagranie ćwiczenia. Jak skutecznie poruszać palcami by grać precyzyjniej, szybciej, bardziej dynamicznie i ekspresyjnie? Sekret jest konsekwencją, kiedy coś powtarzamy (ruchy palców) tworzymy ścieżki neuronów aby wykonywać te ruchy bez myślenia o nich. Zwolnij skoncentruj się na jakości dźwięku i ruchu. Bądź świadomy słuchania. Grając szybciej nie

jesteśmy w stanie utrzymać pełnej świadomości. Tracimy spójność, dokładność i precyzję. Dobra technika zmniejsza napięcie. Jeśli będziemy dobrze ćwiczyć, będziemy dobrze grać. Jeśli ćwiczymy niedokładnie, będziemy grać niepoprawnie. Jeśli wiemy jak dobrze ćwiczyć możemy wykonać znacznie większy postęp, w krótszym czasie. Najkrótsza ścieżka między dwoma punktami jest prosta. Między uczniem a mistrzem istnieje kilka punktów, których osiągnięcie, zapewnia cechy mistrza gitary. Ćwiczenia proste wykonuje zarówno uczeń jak i mistrz. Różnica pomiędzy mistrzem a uczniem polega na precyzji z jaką każdy z nich wykonuje poszczególny krok.

Cztery kroki, jak ćwiczyć by lepiej grać na gitarze.

Krok pierwszy - polega na wybraniu małych fragmentów z całości utworu. Twój mały fragment może być frazą lub motywem frazy. Dodatkowa wskazówka, aby ten krok był jeszcze bardziej skuteczny, wybierz fragment, który brzmi kompletnie. Aby to zrobić, zawsze przekraczaj linię taktową do rozwiązania. To sprawi, że wybrany segment będzie brzmieć bardziej muzycznie. Wielu gitarzystów uczy się muzyki, grając cały utwór w kółko jeszcze raz. Ale to trwa zbyt długo, wzmacnia złe nawyki. Zamiast tego możemy ćwiczyć lepiej, pracując na małych segmentach.

Krok drugi - poznaj i zrozum wszystkie notatki i oznaczenia muzyczne (cały druk) Zwróć uwagę, które notatki są uwzględnione. Wyjaśnij muzyczne symbole i słowa. Wszystko, czego nie rozumiesz, zatrzymaj się i sprawdź. To jest czas na usunięcie wszelkich nieporozumień, abyś szedł naprzód z pewnością siebie. Na samym początku możesz także poczytać o kompozytorze, stylu w jakim tworzył.

Krok trzeci - klaskaj rytm, licząc na głos. Zanim ustalimy pozycje i palce dla każdej nuty, powinniśmy najpierw opanować rytm. Nie ma muzyki bez rytmu. Pozwoli nam to ćwiczyć dokładniej kiedy przechodzimy do notatek. Jeśli są jakieś nieznanne rytmy, nadszedł czas, aby je zbadać. W muzyce gitarowej często gra się wiele rytmów jednocześnie. To może być melodia z basem lub akompaniamentem. Kiedy mamy do czynienia z więcej niż jednym rytmem możemy przyjrzeć się każdemu z osobna, a następnie próbować je łączyć ze sobą.

Krok czwarty - celem tego kroku jest połączenie rąk przy jednoczesnym wyeliminowaniu błędów. Jak zwykle liczyć dalej na głos (nawet jeśli nie jest to stabilne z powodu przerw). Nareszcie zaczynamy grać rytmicznie małą sekcję obiema rękami. Po raz pierwszy na tym etapie powinniśmy być wolni i upewnić się że wszystkie palcowania są zgodne. Możemy nadal liczyć rytm głośno. W przypadku błędów możemy używać „pauz korekcyjnych”, aby nadać. „Przerwa korekcyjna” polega na zatrzymaniu i zawieszeniu rytmu. Zatrzymanie się w razie potrzeby pomoże nam uniknąć niewłaściwego praktykowania. celem tego kroku jest połączenie rąk przy jednoczesnym wyeliminowaniu błędów. Gdy będziemy mogli grać rytmicznie obiema rękami, licząc na głos, możemy zacząć zwiększać prędkość. To powinno być w takim tempie, abyśmy nadal grali prawidłowymi palcami rytmicznie i bez błędów przypadku błędów wróć do poprzednich kroków.

Technika to nie tylko tempo i dynamika, ale też crescendo, decrescendo, agogika, wibrato, wydobywanie głosu melodii z akordu. Nie zapominajmy, że nuty są jedynie szkicem, prawdziwy charakter nadaje im dopiero wykonawca.

Tomasz Ziulek